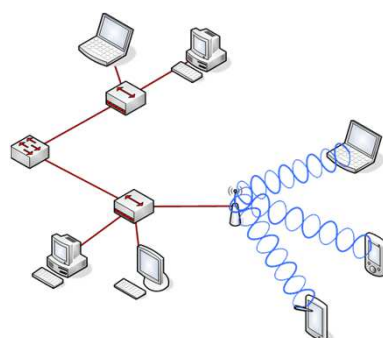
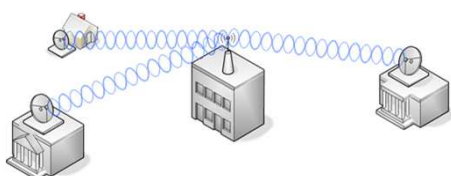

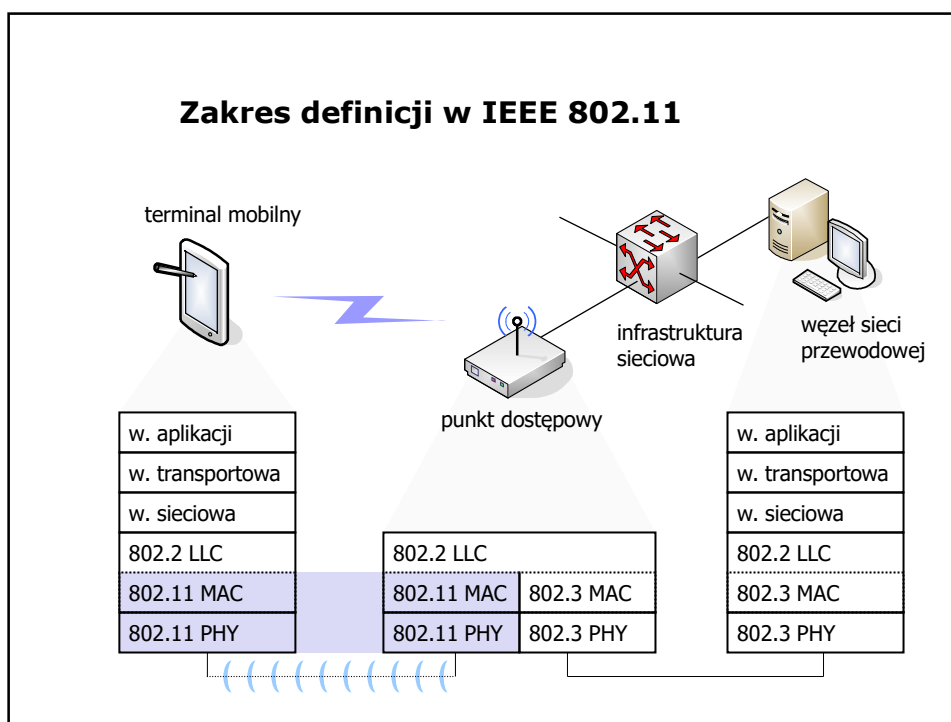
Standard 802.11 – Wi-Fi

Zastosowania LAN/MAN

- Sieć Wi-Fi przypomina sieć komórkową.
- Najczęściej jest rozszerzeniem topologii sieci LAN.

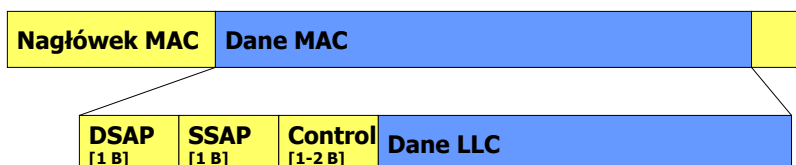
- Wykorzystanie anten kierunkowych umożliwia zastosowanie w sieciach miejskich.

Przypomnienie – IEEE 802.2

- Warstwa łącza danych dzieli się na dwie podwarstwy:
 - MAC (Medium Access Control) – warstwę dostępu do medium, np. 802.3 (Ethernet), 802.5 (TokenRing),
 - LLC (Logical Link Control) – niezależną od technologii.
- LLC określa własne PDU
- Dzięki LLC możliwe jest łączenie sieci o różnych standardach MAC urządzeniem pracującym w drugiej warstwie modelu OSI/ISO – *bridging*.

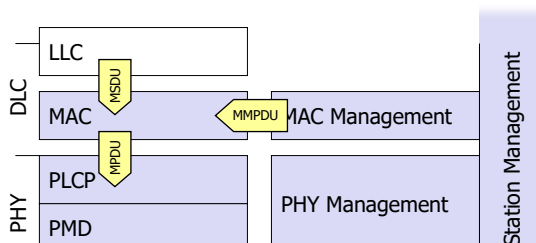
Przypomnienie – IEEE 802.2

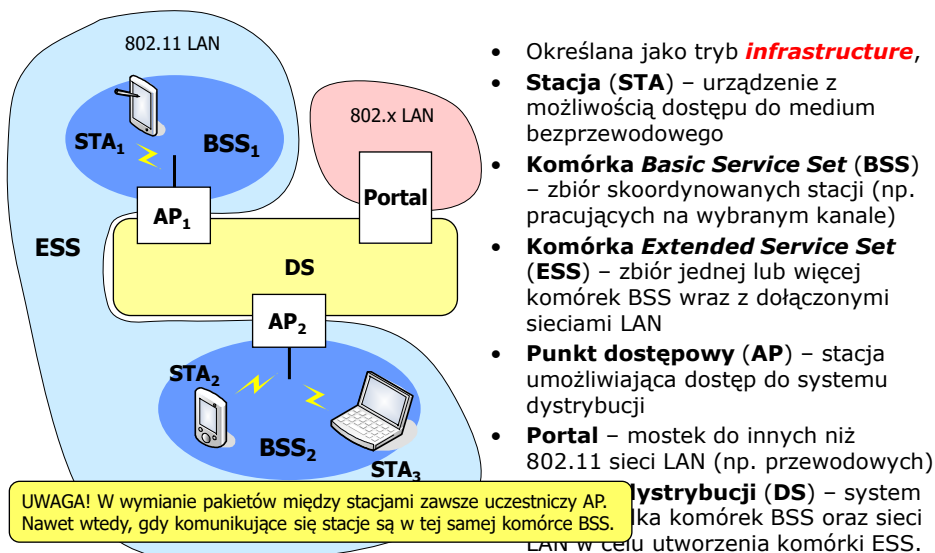
- DSAP (*Destination Service Access Point*) – kod protokołu warstwy wyższej, do którego mają trafić dane
- SSAP (*Source Service Access Point*) – kod protokołu warstwy wyższej, z którego pochodzą dane
- Control – np. sterowanie przepływem, numerowanie pakietów.
- Dane (lub wypełnienie), wielkość zapewniająca minimalną długość całego pola danych

802.11 – warstwy i funkcje

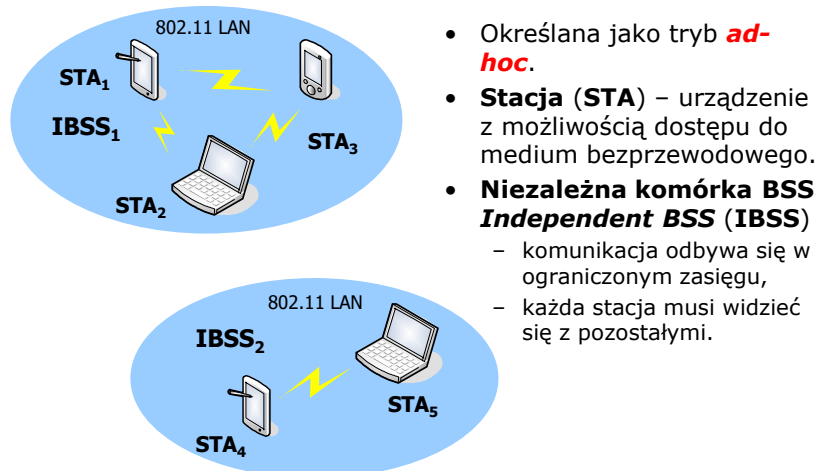
- MAC *Medium Access Control*
 - sposób dostępu do medium, fragmentacja, enkrypcja.
- MAC *Management*
 - synchronizacja, *roaming*, MIB, sterowanie mocą, tworzenie komórek BSS.
- Station *Management*
 - koordynacja wszystkich funkcji zarządzania.
- PLCP *Physical Layer Convergence Protocol*
 - mapowanie ramek MPDU na ramki warstwy fizycznej,
 - wykrywanie zajętości kanału.
- PMD *Physical Medium Dependent*
 - definiuje charakterystykę medium i metody transmisji i odbioru danych
- PHY *Management*
 - channel selection, MIB

Architektura (1) - Extended Service Set

Architektura (2) - Independent Basic Service Set

IEEE 802.11. Nie tylko a/b/g/n/ad

- 802.11 – Specyfikacja standardu WLAN – warstwa fizyczna: 2,4 GHz DSSS, FHSS oraz IR.
- 802.11a (**Wi-Fi 2**) – Warstwa fizyczna dla 5,2 GHz, OFDM.
- 802.11b (**Wi-Fi 1**) – Warstwa fizyczna dla 2,4 GHz, DSSS + CCK.
- 802.11c – Usprawnienia w warstwie MAC dla bridge'ów.
- 802.11d – Regulacja zakresów częstotliwości dla większej liczby krajów.
- 802.11e – Rozszerzenie warstwy MAC o sterowania parametrami QoS.
- 802.11F – Inter-Access Point Protocol – określa wymagania dla AP i pozwala na tworzenie sieci z punktów dostępowych różnych producentów.
- 802.11g (**Wi-Fi 3**) – Usprawnienia wersji **b** w warstwie fiz., przepływność > 20 Mb/s.
- 802.11h – Rozszerzenie wersji **a** o zarządzanie mocą i dynamiczny wybór kanału.
- 802.11i – Rozszerzenia warstwy MAC o mechanizmy bezpieczeństwa.
- 802.11n (**Wi-Fi 4**) – Przepływności do 200 Mb/s, technologia MIMO (09.2009)
- 802.11ac (**Wi-Fi 5**) – Warstwa fizyczna 5 GHz, przepływność > 500 Mb/s (01.2014)
- 802.11ad (WiGig) – Warstwa fizyczna 60 GHz, przepływność do 7 Gbit/s
- 802.11ax (**Wi-Fi 6**) – w trakcie specyfikacji, przepływność ok. 10 Gbit/s
- Ponadto 802.11{j|k|m|p|r|s|T|u|v}

Wi-Fi 0/1/2/3/4/5/6/7

Wi-Fi Generations				
Generation	IEEE Standard	Maximum Linkrate (Mbit/s)	Adopted	Radio Frequency (GHz)
Wi-Fi 7	802.11be	40000	TBA	2.4/5/6
Wi-Fi 6E	802.11ax	600 to 9608	2020	2.4/5/6
Wi-Fi 6			2019	2.4/5
Wi-Fi 5	802.11ac	433 to 6933	2014	5
Wi-Fi 4	802.11n	72 to 600	2008	2.4/5
(Wi-Fi 3)	802.11g	6 to 54	2003	2.4
(Wi-Fi 2)	802.11a	6 to 54	1999	5
(Wi-Fi 1)	802.11b	1 to 11	1999	2.4
(Wi-Fi 0)	802.11	1 to 2	1997	2.4

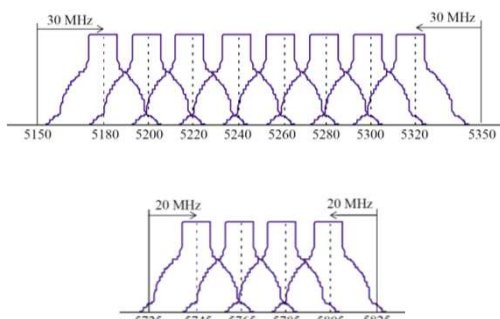
Warstwa fizyczna – 802.11

- 802.11
 - przepływności 1 lub 2 Mb/s,
 - pasmo 2,4-2,4835 GHz,
 - technika transmisji: DSSS, FHSS, IR-PPM.
- 802.11b
 - przepływności do 11 Mb/s
 - pasmo 2,4-2,4835 GHz,
 - technika transmisji: DSSS + CCK
- 802.11a
 - przepływności do 54 Mb/s
 - pasmo 5,2-5,8 GHz
 - technika transmisji: OFDM.
- 802.11g
 - przepływności do 54 Mb/s
 - pasmo 2,4-2,4835 GHz,
 - technika transmisji: ERP-DSSS, ERP-OFDM
- 802.11n
 - przepływności do 200 Mb/s
 - pasmo 2,4-2,4835 GHz,
 - technika transmisji: MIMO-OFDM.
- 802.11ac
 - przepływności do 1300Mb/s
 - pasmo 5 GHz (ISM),
 - technika transmisji: MIMO, MU-MIMO, OFDM.

- efektywne przepustowości uzyskiwane w warstwie aplikacji to co najwyżej 50% podanej przepustowości,
- zależą m.in. od zakłóceń, interferencji, odległości od stacji.

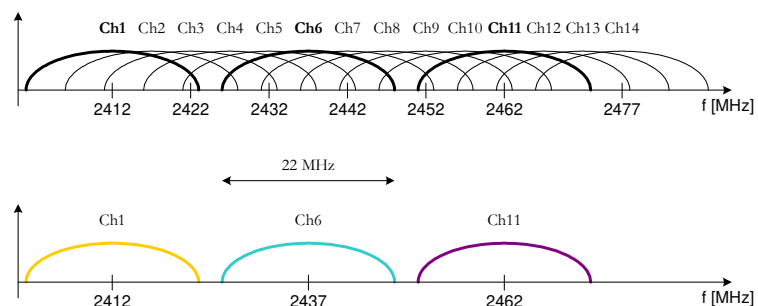
Warstwa fizyczna 802.11a - OFDM

- 12 niepokrywających się kanałów o szerokości 18 MHz oddległych od siebie o 20 MHz
- różne sposoby modulacji dla różnych przepływności:
 - 6, 9 Mb/s BPSK
 - 12, 18 Mb/s QPSK
 - 24, 36 Mb/s 16-QAM
 - 48, 54 Mb/s 64-QAM

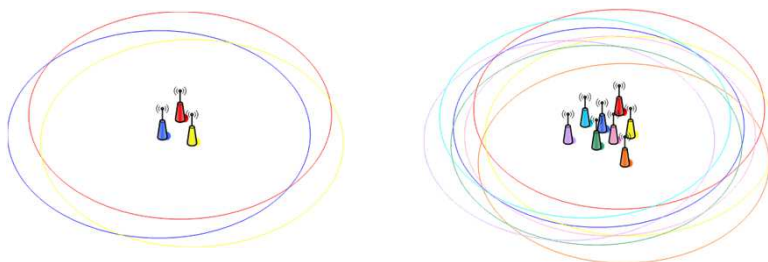
Warstwa fizyczna 802.11b - DSSS

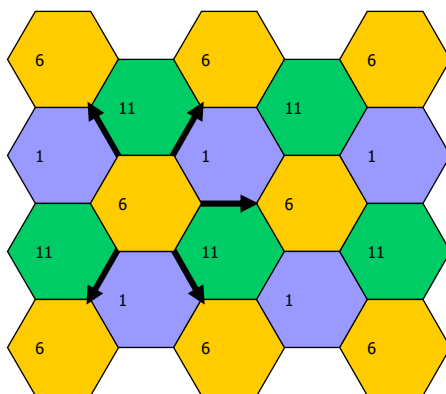
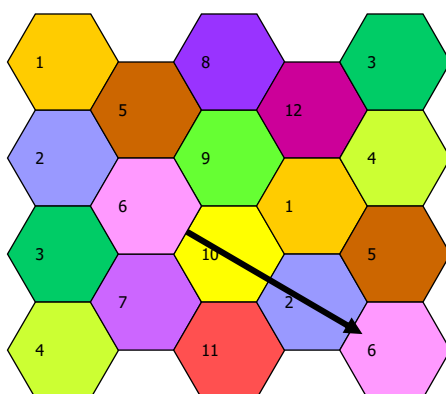
- 14 kanałów o szerokości 22 MHz odległych od siebie o 5 MHz

Skalowalność w ESS

- Niepokrywające się kanały umożliwiają zwiększenie pojemności sieci
 - $3 * 11 = 33$ Mb/s dla 802.11b
 - $3 * 54 = 162$ Mb/s dla 802.11g
 - $12 * 54 = 648$ Mb/s dla 802.11a

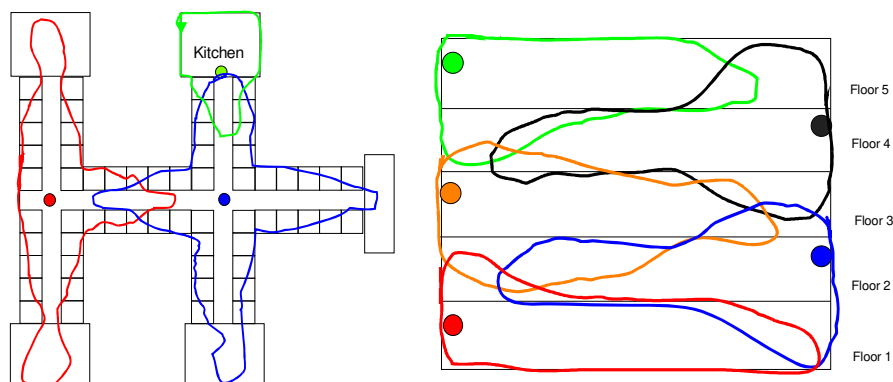

Pokrycie dla zakresu 2,4-2,48 GHz**Pokrycie dla zakresu 5-5,8 GHz**

Wdrożenie

- Zapewnienie odpowiedniego pokrycia przestrzeni
 - dopasowanie rozwiązania do istniejących warunków,
 - przeprowadzenie pomiarów zasięgu.
- Zapewnienie skalowalności rozwiązania
 - możliwości rozszerzenia zasięgu infrastruktury,
 - możliwości zwiększenia pojemności.
- Niezawodność
 - dostarczenie urządzeń zapasowych.
- Zabezpieczenie przed niepożądanym dostępem.

Przykład pokrycia – biurowiec

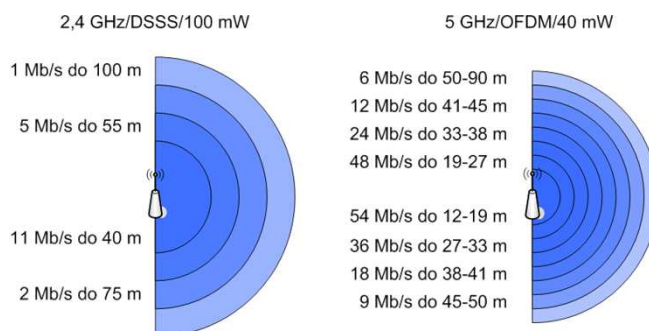

Side View- Five Floors Using Patch Antennas

Przepustowość w funkcji odległości

- Maksymalny zasięg:

- 40 km @ 2 Mb/s,
- 18 km @ 11 Mb/s,

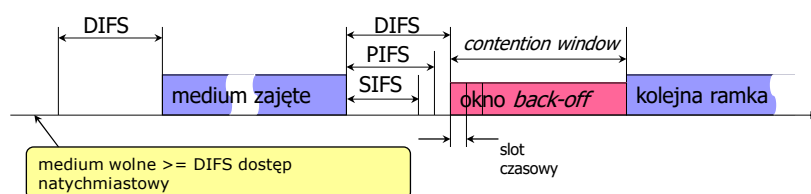

Metody dostępu do medium

- *Distributed Coordination Function (DCF)*
 - [wymagana] realizuje metodę dostępu CSMA/CA (*carrier sense multiple access with collision avoidance*),
 - wykorzystywana obu trybach *infrastructure* i *ad-hoc*.
 - do transmisji punkt-punkt może stosować mechanizm wykrywania zajętości medium: RTS/CTS (*request to send/clear to send*).
- *Point Coordination Function (PCF)*
 - [opcjonalna] realizuje metodę CF (*contention free*),
 - ma priorytet nad DCF i dostarcza ramki bez rywalizacji,
 - wymaga centralnego sterowania (-> koordynatory punktowe PC - *Point Coordinators*)
 - wykorzystywana tylko w trybie *infrastructure*,
 - rzadko wykorzystywana ze względu na zwiększenie obciążenia w BSS.

Warstwa MAC

- Priorytety dostępu do medium
 - określone przez długość przestrzeni międzyramkowej tzw. IFS,
 - nie gwarantują dostępu,
 - cztery długości:
 - SIFS (*short interframe space*),
 - PIFS (*PCF interframe space*),
 - DIFS (*DCF interframe space*),
 - EIFS (*extended interframe space*).

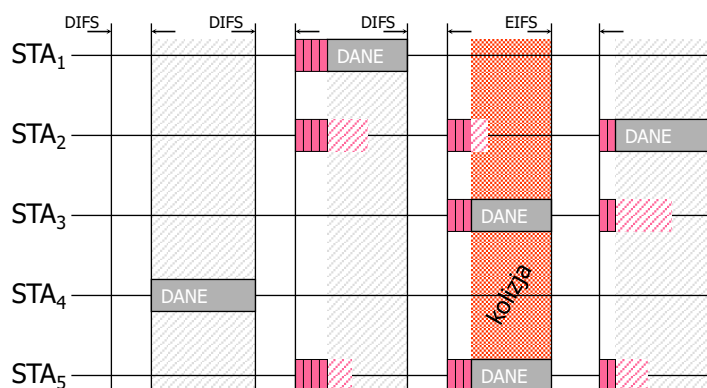
Dostęp DCF

- Podstawowy sposób dostępu do medium.
- Redukuje prawdopodobieństwo wystąpienia kolizji.
- Każda poprawnie odebrana ramka jest potwierdzana (pozytywne potwierdzenia).
- Dlaczego CSMA/**CA** a nie CSMA/**CD**?

Algorytm:

1. Stacja zaczyna wykrywać zajętość medium.
2. Jeśli medium jest zajęte to stacja oczekuje na jego zwolnienie.
3. Jeśli medium jest wolne to stacja oczekuje czas DIFS.
4. Jeśli w tym czasie medium zostanie zajęte to powrót do pkt. 2.
5. Jeśli w tym czasie medium pozostaje wolne to stacja generuje losowe opóźnienie tzw. *backoff interval*
6. Jeśli w czasie *backoff* medium zostanie zajęte stacja wstrzymuje *backoff* i czeka DIFS na zwolnienie medium
7. Jeśli w czasie *backoff* medium pozostaje wolne to stacja może transmitować.

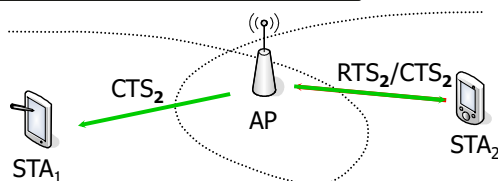
Dostęp DCF

DCF + RTS/CTS

- *Request to Send/Clear to Send*
 - alokacja zajętości łącza na określony czas,
 - zmniejsza problemy z ekspozycją węzłów,
 - jest podstawą wirtualnego wykrywania zajętości medium.

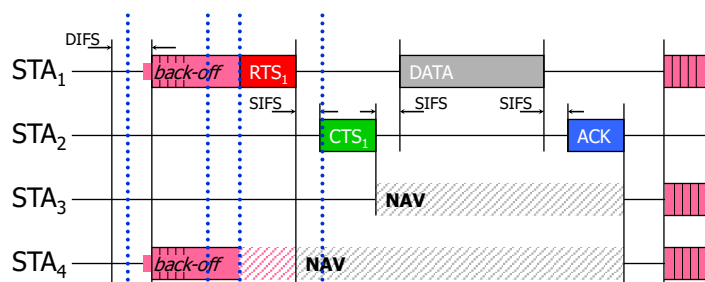
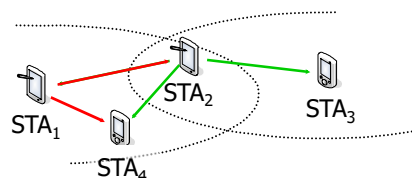
mimo, że STA₁ i STA₂ nie mają bezpośredniego kontaktu

po otrzymaniu zezwolenia nadawać będzie tylko stacja STA₂

Wykrywanie zajętości medium Carrier Sense

- Dwa rodzaje:
 - w warstwie fizycznej
 - w warstwie MAC – za pomocą mechanizmu RTS/CTS

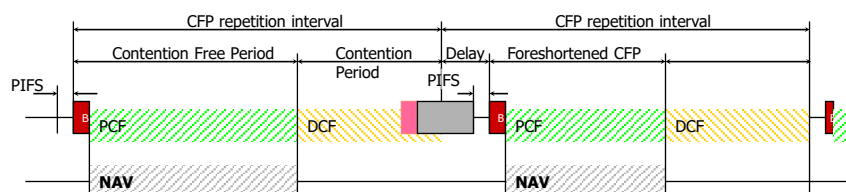

Dostęp PCF

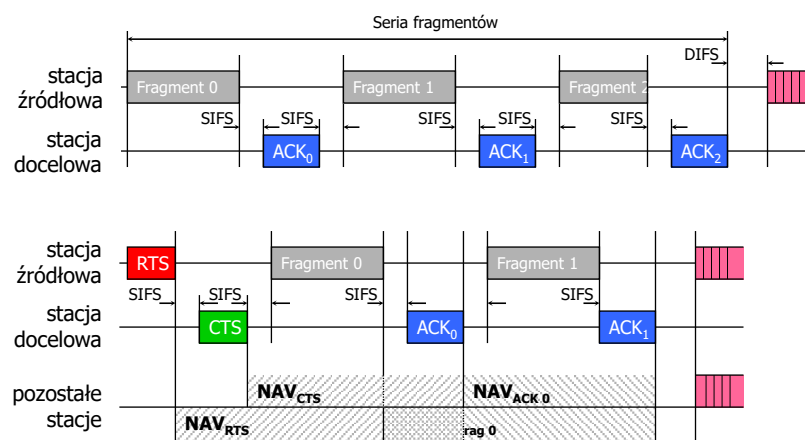
- Gwarantuje bezsporny (ang. *contention-free*) dostęp do medium.
- Kluczowym elementem jest punkt koordynacji (ang. *Point Coordination*) implementowany przez AP
 - ⇒ PCF przeznaczony jest tylko dla trybu *infrastructure*.
- Wykorzystuje priorytet (tj. krótszy IFS niż DCF : $PIFS < DIFS$) w dostępie do łącza.
- Współpracuje ze stacjami w trybie DCF.

Dostęp PCF

- Podział na dwa okresy (sposoby dostępu):
 - bez kolizyjny – *CFP*,
 - kolizyjny (CSMA/CA) – *CP*.

Fragmentacja

Tworzenie komórek BSS

- Komórka – zbiór skoordynowanych stacji z określonymi parametrami:
 - identyfikator SSID, BSSID,
 - wspólny zegar,
 - wybrany kanał (dla DSSS, OFDM)/sekwencja skakania (dla FHSS),
 - inne np. *aBeaconPeriod*.
- Każda stacja może utworzyć własną komórkę BSS lub IBSS.
- Funkcja realizowana przez operację podwarstwy zarządzania MAC *Management*.

Jak stacja dołącza do komórki BSS?

1. Wykrycie dostępnych komórek BSS
 - aktywne, pasywne,
 - *infrastructure BSS, independent BSS*.
2. Synchronizacja z komórką BSS.
3. Uwierzytelnianie:
 - w systemie otwartym (ang. *open system authentication*),
 - z kluczem dzielonym (ang. *shared key authentication*).
4. Asocjacja z punktem dostępowym
 - oczywiście może mieć miejsce tylko w przypadku komórki typu *infrastructure*.

Wykrywanie dostępnych komórek BSS

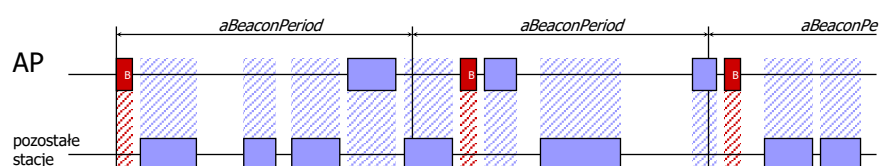
- Pasywne:
 - stacja nasłuchuje na ramki *beacon*,
 - z zestawu ramek wybierane są następnie te o zadanej wartości identyfikatora komórki SSID,
 - w ramach *beacon* zawarta jest także m.in. informacja o typie komórki: *infrastructure*, *ad-hoc*,
- Aktywne:
 - dla każdego/określonego kanału stacja transmituje ramki *Probe* z żądanym SSID oczekując na odpowiedź *ProbeResponse*.
 - może też transmitować ramki *Probe* z SSID typu *broadcast* szukając dowolnej komórki.
- Po wykryciu dostępnych komórek stacja ma potrzebne informacje, żeby móc dołączyć do komórki.

Synchronizacja z komórką BSS

- Wszystkie stacje tworzące BSS muszą mieć zsynchronizowany zegar
 - szczególnie istotne dla FHSS – określenie czasu *aCurrentDwellTime*.
- Realizowane przez funkcję TSF (ang. *time synchronization function*)
 - w trybie *infrastructure* funkcja realizowana przez AP,
 - w trybie *ad-hoc* funkcja realizowana przez wszystkich uczestników w sposób rozproszony.
 - wartość znacznika przekazywana w ramach *beacon* i *ProbeResponse*.
- Zegar TSF ma częstotliwość 1 MHz i implementowany jest na 64-bitowym znaczniku

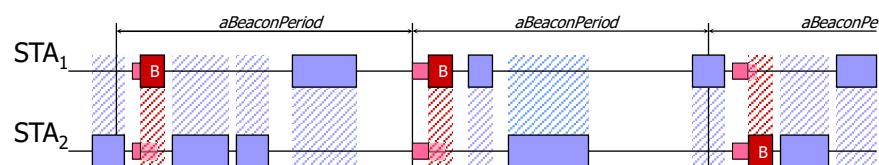
Synchronizacja w trybie *infrastructure*

- AP generuje okresowo – co *aBeaconPeriod* – ramki *beacon* zawierające kopię swojego TSF.
- Każda stacja w komórce BSS obsługiwanej przez dany AP ustawia swój zegar zgodnie z wartością TSF zawartą w ramce *beacon*.

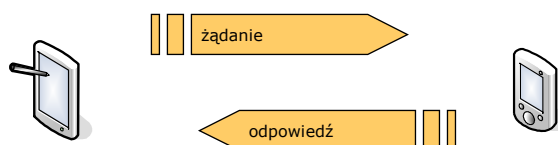
Synchronizacja w trybie *ad-hoc*

- Każda może wygenerować ramkę *beacon* z aktualnym znacznikiem TSF.
- Każda stacja odbierająca ramkę *beacon* ustawia swój zegar zgodnie ze znacznikiem TSF zawartym odebranej ramce *beacon*, jeśli jest on późniejszy niż jej aktualny zegar.

Uwierzytelnianie w systemie otwartym

- Najprostszy możliwy sposób uwierzytelniania.
- Stacja, która żąda uwierzytelnienia zostaje uwierzytelniona, jeśli tylko stacja uwierzytelniająca wyraża taką chęć.

- Efektem jest wzajemne uwierzytelnienie.
- W tym sposobie uwierzytelniania można wykorzystać WEP do szyfrowania danych (nie nagłówka).

Uwierzytelnianie z dzielonym kluczem

- Oparte o współdzielony klucz, którego dostarczenie powinno nastąpić drogą inną niż 802.11.
 - wykorzystuje 128-bitowe pole *challenge*, które jest następnie szyfrowane przy użyciu mechanizmu WEP

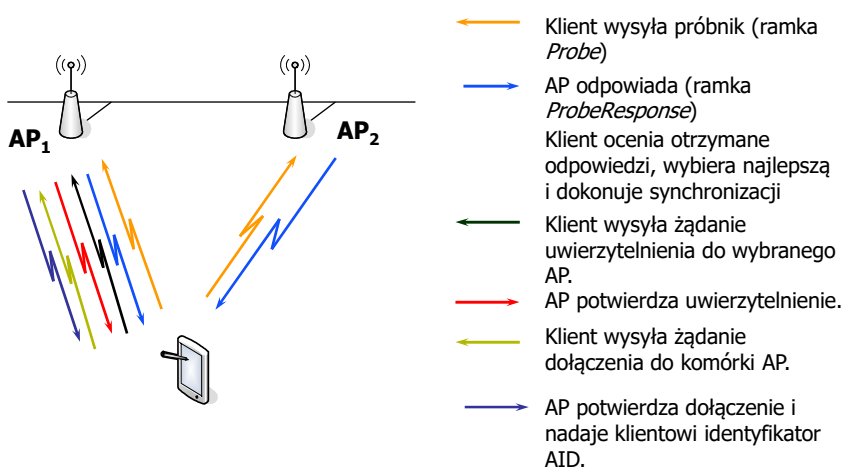
- Efektem jest jednostronne uwierzytelnienie
- Procedura podatna jest na atak *man-in-the-middle*.

(Re)asocjacja stacji

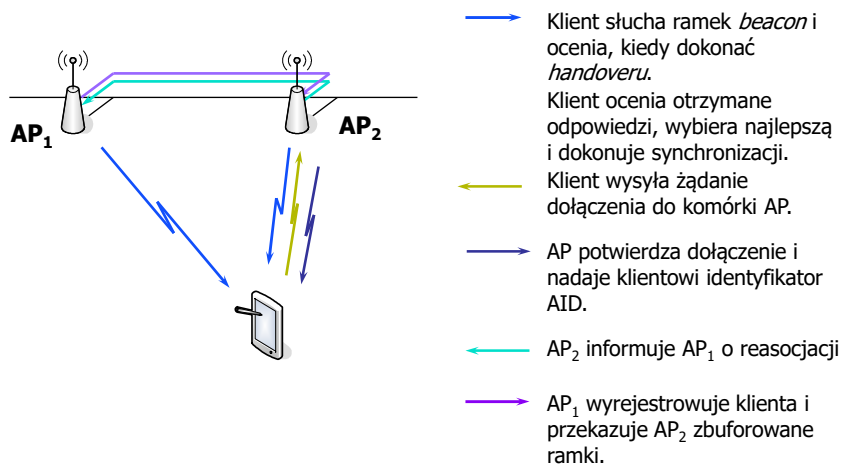
- Dialog stacji z punktem dostępowym, dzięki któremu możliwe są:
 - wymiana danych z punktem dostępowym,
 - *roaming* węzła pomiędzy poszczególnymi komórkami BSS w komórce ESS.
- (Re)asocjacja odbywa się na wyraźne żądanie warstw wyższych (w tym np. użytkownika).
- Może nastąpić dopiero po uwierzytelnieniu.
- (Re)asocjacja wiąże się z nadaniem przez punkt dostępowy identyfikatora *association ID* (AID).
- Odpowiedź na żądanie (re)asocjacji powinna zostać potwierdzona przez stację.
- Punkt dostępowy informuje system DS o (re)asocjacji stacji
 - na komunikat o (re)asocjacji poprzedni punkt dostępowy może zwolnić zasoby przydzielone dla danej stacji.

▪ 802.11F – IAPP *Inter-Access Point Protocol*
– współpraca punktów dostępowych urządzeń różnych producentów.

Proces dołączania do komórki AP

Roaming pomiędzy komórkami

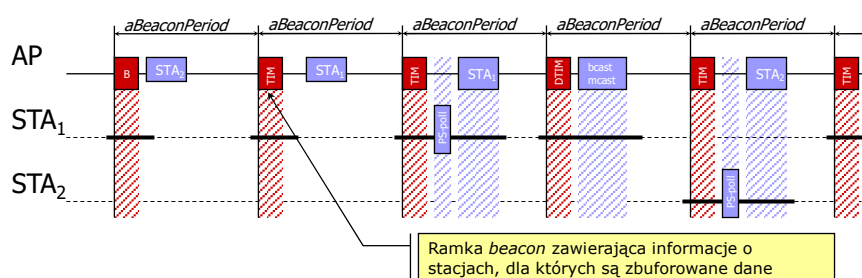

Zarządzanie energią

- Stacja może znajdować się w jednym z dwóch **stanów**:
 - *awake*: stacja jest w pełni funkcjonalna, może odbierać i nadawać dane,
 - *doze*: stacja jest w trybie zmniejszonego poboru mocy i nie odbiera ani nie nadaje żadnych ramek.
- Stacja pracuje w jednym z dwóch **trybów**:
 - tryb *Active Mode* – AM: stacja jest w stanie *awake*,
 - tryb *Power Save* – PS: większość czasu stacja jest w stanie *doze*, ale przechodzi w stan *awake*:
 - na czas odbioru wybranych ramek *beacon*,
 - podczas CFP (por. PCF) jeśli jest *CF-Pollable*,
 - wymiany danych z AP na wyraźne żądanie – *PS-poll*.

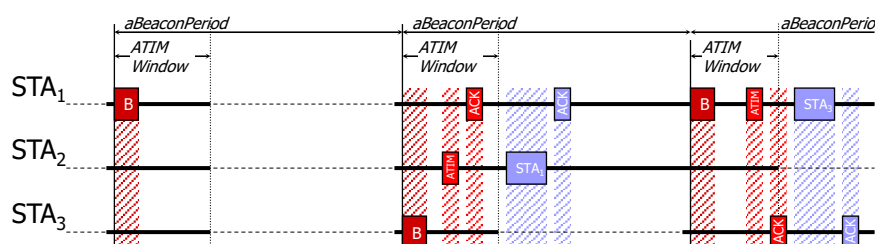
Zarządzanie energią tryb infrastructure

- Stacja przekazuje do AP informacje o zmianie trybu pracy z: PS ↔ AM.
- Jeśli stacja STA pracuje w trybie oszczędzania energii AP buforuje ramki skierowane do STA.
- Informacja o stacjach, dla których zbuforowano ramki przesyłana jest w ramach *beacon* jako tzw. *traffic indication map* (TIM) lub DTIM.
- Po wykryciu danych stacja wysyła ramkę PS-Poll.

Zarządzanie energią tryb ad-hoc

- Stacje są zsynchronizowane i równocześnie przechodzą w stan *awake* w określonych odstępach czasu.
- Każda stacja buforuje ramki przeznaczone do stacji w trybie PS.
- Informacja o zbuforowanych danych przesyłana w specjalnej ramce *ATIM* adresowanej do odbiorcy danych
 - stacja docelowa musi potwierdzić otrzymanie ATIM.

Bezpieczeństwo

- W sieciach bezprzewodowych szczególnie istotne
 - nie wystarczą drzwi, kłódka, ani strażnik.
- Możliwości:
 - bezpieczeństwo oparte o SSID –
niebezpieczeństwo,
 - bezpieczeństwo oparte o adresy MAC – filtrowanie,
 - bezpieczeństwo oparte o WEP (*Wired Equivalent Privacy*),
 - WPA (*WiFi Protected Access*)
 - standard 802.11i – WPA2,
 - sieci prywatne wirtualnie VPN.

Bezpieczeństwo – WEP

- Standard definiuje wykorzystanie kluczy 40 bitowych
 - większość producentów używa kluczy $\geq 128b$,
 - szyfrowanie *Rivest Cipher 4* (RC4).
- Klucz musi być współdzielony pomiędzy obiema komunikującymi się stronami
 - w standardzie nie rozwiązany jest problem dystrybucji klucza,
 - wykorzystuje się dwa sposoby:
 - wszystkie stacje współdzielą do czterech różnych kluczy – łatwiejszy wyciek,
 - pomiędzy każdymi dwoma komunikującymi się stacjami współdzielone inne klucze – trudniejsza dystrybucja.

Bezpieczeństwo – WEP

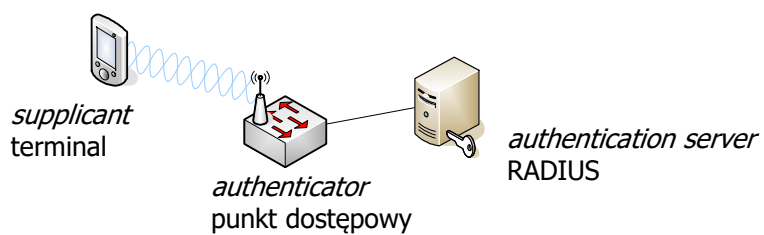
- Klucz nie identyfikuje użytkownika, tylko urządzenie
 - kłopoty w przypadku utraty (klucz staje się dostępny).
- Poziom bezpieczeństwa zapewniony przez WEP okazuje się niewystarczający
 - zbyt słaba ochrona poufności danych,
 - zbyt słaba ochrona integralności danych.

802.11i

- Inaczej nazywane WPA2 (*Wi-Fi Protected Access*)
- Wykorzystanie standardu 802.1X w sieciach bezprzewodowych
 - 802.11 dostarcza funkcji zabezpieczania danych,
 - 802.1X dostarcza mechanizmów uwierzytelniania
 - oba współpracują w zarządzaniu kluczami.
- Wykorzystanie TKIP *temporal key integrity program*.
 - zmiana klucza co 10 000 pakietów.
- Obecnie wykorzystuje się AES *Advanced Encryption Standard* jako zamiennika 3DES.

802.1x

- Uwierzytelnia użytkownika a nie urządzenie.
- Uwierzytelnienie jest wzajemne.
- Wykorzystuje RADIUSa.
- Umożliwia wykorzystanie różnych sposobów uwierzytelniania:
 - LEAP, EAP-TLS, PEAP, EAP-MD5 i inne.

KONIEC